

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 5.9.2007
KOM(2007) 502 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**EN EUROPEISK UNION SOM BYGGER PÅ RESULTAT – TILLÄMPNINGEN AV
GEMENSKAPSRÄTTEN**

MEDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

EN EUROPEISK UNION SOM BYGGER PÅ RESULTAT – TILLÄMPNINGEN AV GEMENSKAPSRÄTTEN¹

I. INLEDNING

Europeiska unionen grundar sig på lag, bedriver en stor del av sin politik med stöd av lagstiftning och vilar på respekt för rättsstatsprincipen. EU:s möjligheter att uppnå de många mål som fastställs i fördragen och i lagstiftning är beroende av att gemenskapsrätten tillämpas effektivt i medlemsstaterna. Lagstiftning som inte tillämpas och genomförs korrekt kan inte helt fylla sitt syfte. Regelverket är mycket omfattande och består av över 9000 rättsakter. Av dessa är omkring 2 000 direktiv som vart och ett krävt mellan 40 och 300 åtgärder för att införlivas med lagstiftning på nationell och regional nivå. EU består av 27 nationella förvaltningar och över 70 autonoma regioner. Över 500 miljoner européer har idag möjlighet att tillvarata sina rättigheter enligt denna lagstiftning. Medborgarnas förväntningar på fördelarna med EU måste uppfyllas. Om man vill förbättra lagstiftningen är det därför nödvändigt att fästa stort avseende vid hur lagen tillämpas, identifiera orsakerna till att problem uppstår med tillämpningen och genomförandet och överväga om de nuvarande sätten att hantera frågor om tillämpning och genomförande kan förbättras. Att hålla jämna steg med denna föränderliga verklighet, och samtidigt uppfylla medborgarnas förväntningar och kraven på bättre lagstiftning, är en verklig utmaning.

Ett misslyckande med att ta itu på denna utmaning kommer att försvaga Europeiska unionens grundvalar. Om lagstiftningen inte tillämpas på rätt sätt, finns det risk för att EU:s politiska mål inte kan uppnås och att de friheter som garanteras genom fördragen endast blir delvis förverkligade. Utan en strategisk syn på lagstiftningen riskerar viktiga överträdelser att inte få den uppmärksamhet de kräver och medborgarnas klagomål kan ta allt längre tid att lösa. Det är av största vikt att minimera dessa risker.

EU-institutionerna och medlemsstaterna bör fortsätta att utveckla sitt arbete för att se till att gemenskapsrätten tillämpas och genomförs korrekt och att medborgarnas förfrågningar och klagomål behandlas på rätt sätt. För detta kommer det att behövas mer samarbete för att förebygga problem, hantera problem på ett mer effektivt sätt och finna snabbare vägar att komma till rätta med överträdelser, samtidigt som insatser görs för att förbättra insyn och informationsutbyte. Det kommer också att innebära krav på större hänsyn till tillämpnings- och genomförandaspekter under hela den politiska cykeln – från utformningen av lagstiftning via beslutsprocessen till utvärderingen av resultat. Det är mycket viktigt att klargöra hur genomförandeproblemen ser ut för att uppnå en bättre lagstiftning, till exempel förenklingar och en minskad administrativ arbetsbelastning, i medborgarnas och näringslivets intresse.

---

¹ Gemenskapsrätten omfattar lagstiftning som grundar sig på fördraget om Europeiska gemenskapen och Euratom samt andra internationella instrument. En omfattande lagstiftning har också byggts upp genom rambeslut enligt artikel 34.2 b i avdelning VI i EU-fördraget. Medlemsstaterna är också skyldiga att införliva denna lagstiftning med nationell rätt, men det finns inte några överträdelseförfaranden för att genomdriva denna typ av lagstiftning. Denna del av EU-rätten omfattas inte av det här meddelandet.

I detta meddelande föreslås sätt att förbättra tillämpningen av EU-lagstiftningen. Meddelandet bygger på 2002 års meddelande om bättre övervakning av EG-rättens tillämpning och följer de breda riktlinjer som anges i 2006 års strategiska översyn av programmet ”Bättre lagstiftning” inom Europeiska unionen². Det tar också upp de viktigaste politiska frågorna i Europaparlamentets resolution från maj 2006.³

II. EU-RÄTTENS TILLÄMPNING I EN ALLTMER DIVERSIFIERAD UNION

Många aktörer berörs av tillämpningen och genomförandet av gemenskapslagstiftning – EU-institutionerna, medlemsstaterna, lokala och regionala myndigheter samt domstolar. Mängden och typen av frågor varierar beroende på ämnesområde och de fastställda rättigheternas natur.

Medlemsstaterna har det främsta ansvaret för att gemenskapslagstiftningen tillämpas korrekt och utan fördröjningar⁴. De ansvarar för den direkta tillämpningen av EU-lagstiftningen, för tillämpningen av den nationella lagstiftning varigenom gemenskapslagstiftningen införlivas och för de många administrativa beslut som fattas enligt denna nationella lagstiftning. De nationella domstolarna spelar även de en viktig roll när det gäller att säkerställa att lagen följs, också genom att begära förhandsavgörande vid EG-domstolen, när så krävs.

Kommissionen har flera olika roller. För det första är kommissionen genom sin initiativrätt ansvarig för att föreslå såväl nya rättsakter som ändringsrättsakter. Den har ett särskilt ansvar för att utforma ny lagstiftning som tar hänsyn till behoven i fråga om tillämpning och genomförande och anpassa befintlig lagstiftning för att underlätta en bättre tillämpning. Europaparlamentet och rådet spelar därefter en mycket avgörande roll vid antagandet av den slutliga åtgärden.

För det andra arbetar kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagstiftningen. Detta arbete sker genom direkta kontakter, olika nätverk och regelbundna möten mellan nationella experter och ligger till grund för en effektiv tillämpning av lagstiftningen, teknisk uppdatering och idéer för en vidare utveckling av lagstiftningen.

För det tredje har kommissionen, i egenskap av fördragets väktare, till uppgift att övervaka tillämpningen av gemenskapsrätten⁵, genom att kontrollera att medlemsstaterna följer fördragets bestämmelser och övrig gemenskapslagstiftning. Kommissionen undersöker medlemsstaternas tillämpning av gemenskapsrätten med hjälp av kontakter, korrespondens och möten med medlemsstaterna. Kommissionen kan inleda överträdelseförfaranden och därigenom uppmana medlemsstaterna att åtgärda ett obefintligt eller bristfälligt införlivande eller en fortlöpande felaktig tillämpning av lagstiftningen. Kommissionen kan väcka talan vid EG-domstolen⁶ mot en medlemsstat som överträtt gemenskapsrätten⁷. Kommissionen har

---

2 KOM(2002) 725 och KOM(2006) 689.

3 EP nr: 2005/2150(INI) (SLUTLIGT A6-9999/2006).

4 Artikel 10 i EG-fördraget.

5 Artikel 211 i EG-fördraget.

6 Efter att först ha översänt en formell underrättelse och därefter ha antagit ett motiverat yttrande (artikel 226 i EG-fördraget). Inom vissa områden, till exempel jordbrukspolitik och andra stödprogram där det finns direkt tillämpliga bestämmelser, kan revision och förfaranden för avslutning av räkenskaper leda till minskad användning av överträdelseförfaranden.

även möjlighet att vända sig till domstolen en andra gång med yrkande av ekonomiska sanktioner till dess att den berörda medlemsstaten följer domstolens första avgörande.⁸

Kommissionen lägger varje år fram en rapport om tillämpningen och genomförandet till rådet och parlamentet, och förser på begäran såväl Europaparlamentet som Europeiska ombudsmannen med upplysningar.

De frågeställningar och problem som uppstår vid tillämpningen av lagstiftningen är av naturliga skäl både många och olikartade. I slutet av 2006 behandlade kommissionen över 3 200 fall, inklusive klagomål och ärenden på eget initiativ⁹, samt ett stort antal förfrågningar om vägledning och förklaringar i rättsliga frågor¹⁰.

Det finns många orsaker till att dessa problem uppstår. Medlemsstaterna kanske ägnar alltför lite uppmärksamhet åt en korrekt tolkning och tillämpning av lagen. Andra orsaker kan vara att de ligger efter med genomförandet eller anmäler nationella genomförandeåtgärder alltför sent. Medlemsstaterna kan stöta på problem när det gäller tolkning och val av förfarande. De kan införliva ett direktiv eller tolka en förordning på ett sätt som inte är förenligt med gemenskapsåtgärden i fråga. Sådana konflikter och tolkningssvårigheter kan uppstå också på nationell, regional och lokal nivå. I vissa fall är bestämmelser vaga eller svåra att genomföra. Om en viss lagstiftning ger upphov till omfattande korrespondens med eller många överträdelse i flera medlemsstater kan detta tyda på att rättsakten har ett ingripande innehåll eller ett vidsträckt tillämpningsområde eller att stora intressen står på spel, med det kan också betyda att de berörda medlemsstaterna har vissa svårigheter med att genomföra, tillämpa eller förstå bestämmelserna i fråga.

Relativt få av de problem som uppstår kräver ett avgörande av EG-domstolen. Omkring 70 % av klagomålen kan avslutas innan en formell underrättelse skickas, cirka 85 % avslutas innan ett motiverat yttrande behövs och omkring 93 % avslutas innan EG-domstolen meddelar ett avgörande. Siffrorna bekräftar att man i de flesta fall kan finna en gemensam lösning, vilket stärker förståelsen och stödet för lagstiftningen och ökar möjligheterna till lagstiftningen tillämpas på ett korrekt sätt i framtiden, så att EU-lagstiftarens syften kan förverkligas.

Processen kan dock vara långdragen. Det tar i genomsnitt 19 månader till dess att klagomål som inte leder till en formell underrättelse avslutas. Ärenden som avslutas i stadiet efter den formella underrättelsen men innan ett motiverat yttrande avges tar i genomsnitt 38 månader i anspråk. För de fall då ärendet avslutas efter det att ett motiverat yttrande har avgivits, men

---

7 Domstolens dom av den 10 april 2003 i de förenade målen C-20/01 och C-28/01, kommissionen mot Tyskland, REG 2003 s. I-3609, punkterna 29-30, och domstolens dom av den 5 november 2002 i mål C-471/98, kommissionen mot Belgien, REG 2003 s. I-9861, punkt 39.

8 Artikel 228 i EG-fördraget och dokument SEK(2005) 1658: meddelande om tillämpningen av artikel 228 i EG-fördraget.

9 Nästan 1000 ärenden på eget initiativ (30 %), nära 1700 klagomålsrelaterade ärenden (51 %) och omkring 600 fall av underlåtenhet att anmäla genomförandeåtgärder (19 %).

10 De senaste utvidgningarna av EU och den volym gemenskapslagstiftning som antagits under senare år skapar potential för en ökning av antalet ärenden.

innan ärendet hänskjuts till EG-domstolen, är motsvarande siffra 50 månader. Detta ger sammantaget en genomsnittlig handläggningstid för alla ärenden på 26 månader¹¹.

Förseningar eller felaktigheter i tillämpningen av gemenskapsrätten försvagar systemet i sig, minskar möjligheterna att uppnå de mål som fastställts och gör att fördelarna med systemet inte kommer medborgare och företag till del. EU-institutionerna i allmänhet, och kommissionen och medlemsstaterna i synnerhet, har ett gemensamt intresse av att detta hålls på ett minimum. Nedan följer en beskrivning av hur det nuvarande systemet skulle kunna förbättras.

III. MÖJLIGA FÖRBÄTTRINGAR

Kommissionen anser att det finns fyra områden där förbättringar kan göras, nämligen

- (1) förebyggande: större fokus på genomförandet i alla faser av den politiska planeringen.
- (2) snabbare och effektivare åtgärder: bättre informationsutbyte och problemlösning.
- (3) arbetsmetoder: bättre prioritering och snabbare handläggning av överträdelser.
- (4) ökad dialog och öppenhet: mellan EU-institutionerna och förbättrad information till allmänheten.

1. FÖREBYGGANDE

1.1. Starkare fokus på genomförandet i alla faser av den politiska planeringen

Det är viktigt att se till att ny lagstiftning i största möjliga utsträckning är klar, enkel, praktisk och möjlig att genomdriva. Vid utarbetandet av förslag är det viktigt att vara mer uppmärksam på aspekter som rör genomförande, förvaltning och genomdrivande, särskilt när konsekvensbedömningar görs, men i grunden genom hela den politiska planeringen. I samband med konsekvensbedömningen bör man undersöka olika genomförandeanternativ och verkningarna av dessa alternativ samt valet av rättsakt, för att på bästa sätt främja att åtgärden får önskad verkan. Åtgärder för att genomföra gemenskapspolitiken bör i största möjliga utsträckning ha formen av förordningar.¹²

Kommissionens lagstiftningsförslag som läggs fram för Europaparlamentet och rådet kommer i normala fall att åtföljas av förslag baserade på riskbedömningar som syftar till att underlätta att lagstiftning genomförs inom de fastställda fristerna. Hur omfattande förberedelser som krävs för genomförandet av ny lagstiftning beror på de aktuella förpliktelseernas natur, sammanhanget och tidigare erfarenheter. Förberedelserna kan vara begränsade om den nya åtgärden är av teknisk karaktär och ligger inom en väletablerad ram. I andra fall kan

---

11 Enligt den senast analyserade statistiken (2005), som i stort överensstämmer med siffrorna för tidigare år.

12 Direktiv införlivas med nationell rätt av medlemsstaterna. Förordningar är direkt tillämpliga i varje medlemsstat. Att ersätta direktiv med förordningar, när det är rättsligt och politiskt möjligt, kan öppna för förenklingar, eftersom förordningar kan börja tillämpas omedelbart och åberopas inför domstol av berörda parter.

kommissionen till exempel ta initiativet till att utarbeta riktlinjer, organisera expertmöten om införlivande, inleda administrativt samarbete, och så vidare, i syfte att lägga grunden för en god tillämpning av lagstiftningen. Kommissionen kommer systematiskt att kräva att medlemsstaterna utser en kontaktpunkt och lämnar uppgifter om de nätverk som skapas för informationsutbytet efter antagandet av varje ny åtgärd. Kommissionen kommer också att ange hur den avser att i ett senare skede följa upp tillämpningen (till exempel systematisk användning av överensstämmelsebedömningar, rapporter eller undersökningar samt inspektioner).

Kommissionen kommer att fortsätta att låta bestämmelser om utvärdering ingå i ny lagstiftning, och därigenom tillhandahålla en gemensam ram för att bedöma huruvida lagstiftningen får avsedd verkan och åtgärderna är tillräckliga. Som ett led i sitt bedömningsarbete kommer kommissionen även att undersöka befintlig lagstiftning, särskilt mot bakgrund av eventuella konstaterade genomförandeproblem, för att se var det kan behövas ytterligare insatser eller ändringar. Den kommer också att fortsätta att övervaka direkt tillämpliga fördragsprinciper och förordningar, särskilt i de fall inga särskilda verktyg har utarbetats för tillämpning av lagstiftningen och det är fråga om tillämpning av EG-domstolens regler och relevanta rättspraxis. De insatser som görs för att påvisa problem kommer att vara grundade på riskbedömningar och omfatta allt från marknadsövervakning till dialog med berörda parter och nationella lagstiftare samt uppföljning av EG-domstolens förhandsavgöranden. För alla dessa insatser gäller att ett förbättrat informationsflöde mellan EU och de nationella myndigheterna om hur gemenskapslagstiftningen genomförs kommer att göra det lättare att förutse och lösa problem som uppstår.

1.2. Jämförelsetabeller

Jämförelsetabeller är en viktig informationskälla som visar hur EU-direktiv införlivas med medlemsstaternas lagstiftning. Tabellerna är en del av de befintliga lagstiftningsförfarandena i många medlemsstater. De ger värdefull information till minsta möjliga kostnad och arbetsinsats. De bidrar också till ökad öppenhet och tillgänglighet samt till bättre förståelse för och tillämpning av lagstiftningen, inklusive domstolarnas tolkning.

Kommissionen kommer att fortsätta med att systematiskt föreskriva en skyldighet att översända en jämförelsetabell i varje nytt direktivförslag, och kommer att insistera på detta under lagstiftningsprocessen. Kommissionen sänder efter antagandet av varje nytt direktivförslag en mall för jämförelsetabeller till medlemsstaterna, tillsammans med en uppmaning om att fylla i och översända tabellen till kommissionen tillsammans med genomförandeåtgärderna. Kommissionen kommer också att eftersträva ett allmänt åtagande från rådet och medlemsstaterna om att jämförelsetabeller ska tillhandahållas utan undantag.

1.3. Utbildning i gemenskapsrätt

En god tillämpning av gemenskapsrätten är beroende av att nationella myndigheter fattar rätt beslut. Kommissionen kommer att be medlemsstaterna bekräfta tillgången på grundläggande utbildning och fortbildning i gemenskapsrätt för tjänstemän och domare, i syfte att identifiera

kompletterande fortbildning som EU skulle kunna stödja¹³. Kommissionen kommer att fortsätta att stödja förbättrad tillgång till databaser med nationella domstolsavgöranden som rör gemenskapsrätt. Den kommer dessutom att offentliggöra en skriftlig redogörelse för domstolens rättspraxis när det gäller krav på ersättning för brott mot rättigheter som omfattas av gemenskapsrätten.

2. INFORMATIONsutbyte och problemlösning

2.1. Läget idag

Många av de frågor och klagomål som medborgare och företag framför beträffande gemenskapslagstiftningen skulle kunna handläggas effektivt genom ett inledande informationsutbyte eller gemensam problemlösning. Kommissionen har infört en rad olika mekanismer för att kunna bemöta medborgarna. Allmänna frågor behandlas via Europa Direkt, Rådgivningstjänsten (*Citizen's Signpost*), europeiska affärscentrum m.m. Medlemsstaterna arbetar tillsammans för att finna lösningar för gränsöverskridande problem på den inre marknaden genom Solvit-systemet.¹⁴

Vissa frågor och klagomål om tillämpningen av gemenskapsrätten kan inte besvaras genom dessa mekanismer. När sådana ärenden når kommissionen förklarar den behöriga avdelningen rättsläget. Om så behövs uppmanas den eller de berörda medlemsstaterna att bekräfta faktauppgifter och redogöra för sin ståndpunkt. Det saknas idag tillräckligt fokus på behovet av snabba och konstruktiva lösningar. Även om framsteg har gjorts, särskilt genom det allmänna införandet av ”paketmöten”, där kommissionen tillsammans med den berörda medlemsstaten går igenom alla pågående ärenden inom en viss sektor, fortsätter vissa frågor att diskuteras mellan kommissionen och en berörd medlemsstat under lång tid. Ett stort antal fall kan avslutas först sedan överträdelseförfaranden har inletts.

2.2. Bättre arbetsmetoder

För att kunna lösa problem snabbare och förbättra handläggningen och förvaltningen av pågående förfaranden, anser kommissionen att de nuvarande arbetsmetoderna bör förbättras¹⁵. Liksom idag skulle frågor och klagomål rörande korrekt tillämpning av gemenskapsrätten som ställs till kommissionen också i fortsättningen registreras och bekräftas, och kommissionen skulle tillhandahålla förklaringar av vad som gäller enligt gemenskapsrätten. Om en fråga kräver ett förtydligande av sak- eller rättsläget, skulle en framställan om detta översändas till den berörda medlemsstaten. Förutsatt att saken inte är så brådskande att det krävs omedelbara åtgärder, och kommissionen anser att kontakter med den berörda medlemsstaten faktiskt kan bidra till en fungerande lösning, bör medlemsstaten beviljas en kortare frist för att meddela de nödvändiga förtydligandena, uppgifterna och lösningarna direkt till de berörda medborgarna eller företagen och därefter underrätta kommissionen. Om

---

13 Utöver befintliga insatser inom straff-, civil-, handels-, konkurrens- och miljö rätt.

14 <http://ec.europa.eu/solvit/site/index-en.html>.

15 Utan att det påverkar befintliga system för tidig varning, SOLVIT-systemet eller områden med direkt tillämplig lagstiftning, där det finns särskilda bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan kommissionen och medlemsstaterna med avseende på tillämpningen av lagstiftning, såsom är fallet när det gäller exempelvis utbetalningar på jordbruksområdet och de viktigaste gemenskapsfonderna.

frågan gäller en överträdelse av gemenskapsrätten skulle medlemsstaterna förväntas åtgärda problemet inom fastställda tidsfrister. Om ingen lösning föreslås, skulle kommissionen följa upp genom att vidta de åtgärder som krävs, inklusive överträdelseförfaranden, i enlighet med gällande praxis.

Därigenom skulle medlemsstaterna ha möjlighet att, inom sin egen nationella rättsliga och institutionella ram, lösa problem så nära medborgarna som möjligt, i enlighet med gemenskapsrättens krav. Under förutsättning att engagemanget är tillräckligt skulle det då finnas större möjligheter att finna snabba svar på frågor och klagomål.

Ett system för förmedling mellan kommissionen och medlemsstaterna bör införas. En central kontaktpunkt skulle behandla inkommande frågor och utgående svar. De ansvariga vid denna kontaktpunkt skulle uppmana den behöriga myndigheten i medlemsstaterna att svara konstruktivt, lämna upplysningar och lösa problemet eller åtminstone förklara sin ståndpunkt.

Utfallet av ärenden skulle registreras, så att det blir möjligt att rapportera om resultat och eventuell uppföljning, bland annat registrering och inledande av överträdelseförfaranden. Rapporteringen skulle inbegripa uppgifter om eventuella kvarstående problems omfattning, karaktär och svårighetsgrad, som indikation på om det behövs några ytterligare mekanismer för problemlösning eller mer skraddarsydd sektorsinitiativ¹⁶.

Alla dessa åtgärder bör bidra till en minskning av antalet överträdelseförfaranden och en effektivare handläggning av dem. Kommissionen föreslår att det under 2008 genomförs ett pilotprojekt tillsammans med vissa av medlemsstaterna. Efter utvärdering av det första årets verksamhet kan projektet utvidgas till alla medlemsstater. I samband med att dessa åtgärder testas kommer kommissionen att försöka undvika upprepade samråd med medlemsstaterna och fullt ut utöva sin rätt att självständigt följa upp återstående frågor.

Syftet med den nya arbetsmetoden är att snabbare kunna ge medborgare och företag svar på deras frågor och finna snabbare lösningar på problem, bland annat genom att komma till rätta med överträdelser av gemenskapsrätten. **Alla medlemsstater måste göra sitt yttersta, inte bara för att söka lösningar på problem i enlighet med gemenskapsrätten, utan även respektera handläggningsfristerna i alla typer av ärenden.** Detta kommer att kräva ett starkt politiskt stöd, och att kommissionen och medlemsstaterna avsätter tillräckliga resurser. Dessa förslag, som förutsätter en anpassning av 2002 års meddelande om klagandens ställning i ärenden om överträdelser av gemenskapsrätten,¹⁷ kommer att utarbetas i samverkan med medlemsstaterna, mot bakgrund av den fortlöpande interinstitutionella dialogen.

Kommissionen arbetar också med kompletterande insatser för att förbättra handläggningen av förfrågningar. Den är i färd med att förbättra tillgången till befintliga verktyg för information till allmänheten genom att inrätta en särskild webbplats (*single front office*) på nätet. Kommissionen kommer också att undersöka möjligheterna att involvera sina representationskontor i problemlösningssprocessen.

---

16 Till exempel EU-nätverk av utredande myndigheter och tillsynsmyndigheter enligt förordning nr (EG) 2006/2004.

17 KOM(2002) 141.

Det bör påpekas att det ibland kan vara mer effektivt för klagande att hävda sina rättigheter direkt på nationell nivå. Det är till exempel endast nationella domstolar som kan meddela förelägganden mot myndigheter, besluta om ogiltigförklaring av beslut som fattats av nationella myndigheter, skadestånd m.m.

3. EN MER EFFEKTIV HANDLÄGGNING AV ÖVERTRÄDELSER

Överträdelseförfarandet spelar en mycket viktig roll när det gäller att garantera en korrekt tillämpning av gemenskapsrätten. Behovet av att tillgripa överträdelseförfaranden bör minska genom de åtgärder inriktade på problemlösning och förebyggande som beskrivs ovan. Detta kommer i sin tur att leda till en mer effektiv handläggning och snabbare lösningar av överträdelseärenden.

En korrekt tillämpning av lagstiftningen kan också främjas genom prioritering i handläggningen av ärenden.¹⁸

Alla klagomål och överträdelser kommer att tas upp till behandling. Prioriteringen innebär endast att kommissionen kommer att ta upp vissa fall mer omedelbart och mer ingående än andra.

Prioritering bör komma i fråga för de överträdelser som innebär de största riskerna och de mest utbredda verkningarna för medborgare och näringsliv samt sådana överträdelser som domstolen har konstaterat att det är svårast att komma tillrätta med. Det rör sig om

- underlåtenhet att anmäla nationella åtgärder för införlivande av direktiv, eller andra former av underlåtenhet att anmäla,
- överträdelser av gemenskapslagstiftningen, inklusive fall av bristande överensstämmelse, som väcker frågor av principiell natur eller med långtgående negativa verkningar för EU-medborgarna, till exempel frågor om tillämpningen av fördragsprinciper och viktiga bestämmelser i ramförordningar och ramdirektiv,
- underlåtenhet att följa domar från EG-domstolen vari det konstateras att en överträdelse av gemenskapsrätten har begåtts (artikel 228 i EG-fördraget).

Dessa kategorier ingår i det mer uttömmande paket med prioriteringar som fastställdes 2002¹⁹. Att den första och den tredje kategorin omfattas står klart. Definitionen av relevanta principer och utvärderingen av betydelsen av särskilda frågor inom den andra kategorin kan endast ske sektorsvis, med hänsyn till tillgängliga resurser, på det sätt som planeras exempelvis i ett

---

18 Domstolens dom av den 10 april 2003 i de förenade målen C-20/01 och C-28/01, kommissionen mot Tyskland, REG 2003 s. I-3609, punkterna 29-30, och domstolens dom av den 5 november 2002 i mål C-471/98, kommissionen mot Belgien, REG 2003 s. I-9861, punkt 39.

19 I motsvarande meddelande från 2002, avsnitt 3.1, och i kommissionens meddelande om tillämpningen av artikel 228 i EG-fördraget (SEK(2005) 1658), punkt 16.4, anges vissa element som används för att fastställa överträdelseernas konsekvenser för allmänna eller särskilda intressen, med hänsyn till överträdelseernas svårighetsgrad.

kommande meddelande på miljöområdet. Kommissionen kommer från och med 2008 att beskriva och förklara sina insatser beträffande dessa prioriteringar i sina årsrapporter.

Särskilda riktmärken bör tillämpas för att övervaka hur dessa ärenden utvecklar sig:

- I fråga om ärenden som gäller underlåtenhet att anmäla genomförandeåtgärder bör målet vara att det inte ska ta mer än 12 månader från det att en formell underrättelse översänds till dess att ärendet har avslutats eller hänskjutits till domstolen.
- Med förbehåll för de särskilda omständigheterna i vissa undantagsfall, bör motsvarande frist vara mellan 12 och 24 månader i förfaranden som handlar om att säkerställa att en tidigare dom följs.

Det är svårt att fastställa ett allmänt riktmärke för andra prioriterade ärenden, eftersom de uppvisar stora skillnader till såväl innehåll som sammanhang. Dessa ärenden kommer att behandlas på särskilt sätt för att möjliggöra en snabbare handläggning.

Kommissionen bekräftar sitt åtagande att anpassa sin handläggning med hänsyn till hur prioriterat ärendet är. Kommissionen avser att låta beslut fattas i en snabbare och mer kontinuerlig takt i de flesta steg i förfarandet, för att skapa förutsättningar för en snabbare handläggning av ärenden.

4. STÄRKT DIALOG OCH ÖKAD INSYN

4.1. Dialog mellan institutionerna

Alla EU-institutioner har ett intresse av hur gemenskapsrätten tillämpas. Bedömningen av hur lagstiftning tillämpas ger information av stor betydelse för den politiska planeringen. Diskussioner mellan institutionerna om gemenskapsrättens verkningar, genomförande, förvaltning och tillämpning, samt analys av de grundläggande orsakerna bakom eventuella problem, kan berika utvärderingen och utvecklingen av politiken.

Kommissionen kommer i sin årsrapport att rikta ökat fokus på strategiska frågor, bedömning av den aktuella lagstiftningssituationen inom olika sektorer, samt prioritering och planering av framtida insatser, inklusive undersökning av lagstiftningsområden där överträdelser är ofta förekommande. Detta kommer att bidra till den strategiska dialogen mellan institutionerna om i vilken utsträckning gemenskapslagstiftningen uppnår sina mål, de problem som påträffas och möjliga lösningar på dessa problem. Denna typ av djupgående analys skulle kunna ligga till grund för diskussioner i Europaparlamentet och rådet.

I bilagan till detta meddelande anges vissa lagstiftningsområden och specifika åtgärder vars tillämpning bör bli föremål för dialog mellan institutionerna.

4.2. Ökad insyn

Insyn och bättre kommunikation är avgörande för förbindelserna mellan EU-institutionerna och den breda allmänheten. Medborgare, företag, det civila samhället, nationella och regionala förvaltningar samt Europaparlamentet och de nationella parlamenten berörs alla av lagens tillämpning. Kommissionen offentliggör redan mycket information i sina årsrapporter. Den tillhandahåller sammanfattande information till klagande om alla viktiga steg som tas i deras ärenden, bistår Europaparlamentets utskott för framställningar, informerar andra parlamentsutskott på begäran samt besvarar frågor från parlamentsledamöter och förfrågningar från Europeiska ombudsmannen.

Kommissionen kommer att fortsätta att arbeta för ökad insyn genom att tillgängliggöra allmän information om resultaten av den nya strategin för behandling av korrespondens, förfrågningar och klagomål. Kommissionen kommer också att se till att sammanfattande information offentliggörs under alla stadier i överträdelseförfaranden, från den formella underrättelsen och framåt. En befintlig databas kommer att anpassas för detta ändamål. I enlighet med bestämmelserna om tillgång till handlingar och med hänsyn till behovet av effektiva överträdelseförfaranden kommer kommissionen att bibehålla sekretessen rörande innehållet i och tidpunkten för kontakterna med medlemsstaterna under den tid som ett ärende utreds.

Kommissionen kommer vidare att offentliggöra ytterligare information om annalkande slutdatum för genomförande och om hur medlemsstaterna ligger till i sitt genomförande av lagstiftning och översändande av jämförelsetabeller. Kommissionen kommer att vidta åtgärder för att ge ökad tillgång till sin elektroniska databas med anmälningar av genomförandebestämmelser och jämförelsetabeller, i väntan på att arbetet med att ge tillgång till de nationella databaserna slutförs. Kommissionen kommer även att fortsätta förbättra portalen för unionens lagstiftning (Eurlex) på webbplatsen Europa.

IV. SLUTSATS

Att gemenskapsrätten genomförs i rätt tid och på rätt sätt är avgörande för möjligheterna att bibehålla en stark grund för Europeiska unionen, och kunna garantera att EU-politiken får sin avsedda effekt att vara till gagn för EU-medborgarna. EU-institutionerna och medlemsstaterna har ett gemensamt intresse av att denna grund förblir stark, och behöver göra mer för att se till att en korrekt tillämpning av gemenskapslagstiftningen ges hög prioritet.

I detta meddelande beskrivs de åtgärder som kommissionen kommer att vidta för att förbättra tillämpningen av gemenskapslagstiftningen samt vilka åtgärder som medlemsstaterna, Europaparlamentet och rådet behöver vidta i detta avseende.

Bilaga: Områden inom gemenskapsrätten som föreslås för utvärdering

SV

SV

SV

ANNEX

COMMUNICATION FROM THE COMMISSION

A Europe of results – Applying Community law

Annex – Areas of Community law proposed for evaluation

Justice, Freedom and Security: Directive 2004/38/EC on the right of EU citizens and their family members to move and reside freely within the territory of the Member States.

Enterprise and Industry: Council Directive 85/374/EEC on the approximation of the laws, regulations and administrative provisions of the Member States concerning liability for defective products.

Fisheries and Maritime Affairs: the obligation for Member States to set up a computerised system to record and cross-check data relating to catches, as laid down in Article 19 of Regulation (EEC) No 2847/93

Energy and Transport:

- Directive 2004/49/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on safety on the Community's railways and amending Council Directive 95/18/EC on the licensing of railway undertakings and Directive 2001/14/EC on the allocation of railway infrastructure capacity and the levying of charges for the use of railway infrastructure and safety certification (Railway Safety Directive)
- Directive 2004/50/EC of 29 April 2004 amending Council Directive 96/48/EC on the interoperability of the trans-European high-speed rail system and Directive 2001/16/EC of the European Parliament and of the Council on the interoperability of the trans-European conventional rail system

Employment, Social Affairs and Equal Opportunities: Council Directive 2000/43/EC of 29 June 2000 implementing the principle of equal treatment between persons irrespective of racial or ethnic origin.

Health and Consumer Protection: Directive 2002/98/EC on the quality and safety of blood and blood components.

Information Society and Media: Regulation (EC) No 717/2007 on roaming on public mobile telephone networks within the Community.

Internal Market and Services: Directive 2004/25/EC of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on takeover bids.

Environment: Environmental legislation is characterised by a large body of directives, many of which are inter-related and clustered in particular subject-areas. Therefore, rather than focus on particular directives in isolation, the Commission is ready to have a dialogue on subject-areas, like nature conservation, waste, etc. This will be addressed further in the specific Commission communication on implementation of environmental law that is intended to follow the present communication.